

billiger eller lader den passere, men i dette Tilfælde er ingen Udsættelse at gjøre. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Andræ) og Udvalget ere aldeles enige i, at der her er en Combination af Pension og Bartpenge og altsaa samstemme vi i Resultatet, at Udsættelsen maa bortfalde. Forskjellen er, at vi lægge Accenten paa de 3000 Rdl., han derimod lægger Accenten paa de 200 Rdl. Vi sige, at de 3000 Rdl. ere udenfor Pensionens Betragtningssmaade, men han, at de 200 Rdl. ere ikke Tillæg til Pensionen, men Bartpenge, der, om jeg saa maa sige, gaar paa deres egne Been. Jeg skal tillade mig 2 Bemærkninger. Den ene er, at, hvis vor Forudsætning er rigtig, er Spørgsmaalet endelig afgjort; efter den Mening, der er forfægtet af den ærede Landsthingsmand for 1ste Kreds (Andræ), har den Paagældende derimod kun denne Ret for et Tidsrum af 5 Aar, hvoraf de 4 alt ere hengaaede, og Spørgsmaalet vil, som han til Slutningen bemærkede, altsaa om føie Tid vende tilbage. Den anden Bemærkning, jeg skal tillade mig, er, at Udvalget tilstigtede at imødegaae, hvad der er fremsført fra den ærede Finantsministers Side. Han har givet os en Fremstilling, hvorved Accenten paa ingen Maade lagdes paa det aldeles Incommensurable imellem Pension og Bartpenge, men der lagdes Vægt paa det Heterogene i Stillingerne. Imidlertid vil det, efter hvad jeg har sagt, være indlysende, at det vil være fuldkommen umuligt igjennem en Votering at komme til en Afgjørelse af, hvilken af disse forskjellige Meninger der er den rette, og jeg troer altsaa fra denne Side, at man kan acquiescere ved, naar jeg som Ordfører erklærer, at der med Hensyn til de reiste Controverser Intet vil være afgjort ved Voteringen; der vil ikke være afgjort Andet, end at Vedkommende er berettiget til at oppebære de 3000 Rdl. plus de 200 Rdl., og det er ligegyldigt, om det er, fordi den ene af disse Summer svarer til Dommergagen, eller fordi de 200 Rdl. ere ikke Pension men Bartpenge. Det er altsaa blot i Conclusionen og ikke i Præmisserne vi ere uenige, og Spørgsmaalet staaer ialtsald fuldkommen aabent; det vil, som den ærede Landsthingsmand bemærkede, vende tilbage om et Aar.

Andræ: Jeg skulde være særdeles tilfreds med de fra den ærede Ordførers Side sidst fremkomne Ytringer, hvis der blot ikke var een mellem disse, der gav mig Anledning til at tilføie endnu en kort Bemærkning til, hvad jeg før fremsatte. Jeg finder det nemlig ikke saa ganske rigtig, at han har fremsat det saaledes, som om der var en stor Forskjel imellem, hvad jeg her har tilladt mig at fremsætte, og hvad der i sin Tid er ytret af den daværende Finantsminister. Jeg turde maastee i den Anledning tillade mig at henlede Opmærksomheden paa de første Ord af den Besvarelse, der findes Pag. 264 til det syttende Punkt, hvor der udtrykkeligt siges at Finantsministeriet ikke kan ansee det som en Følge af Bestemmelsen i Pensionens § 4 in fine om, at ingen Pension maa overstige 3000 Rdl., at den paagældende afstedigede Embedsmand, fordi han allerede fra en anden Embedsstilling oppebærer dette Pensionens Maximum, skulde kunne berøves den ham, ifølge samme Lovs § 3 sidste Membrum, utvivlsomt tilkommende Ret til i 5 Aar at oppebære Bartpenge. **Lehmann:** Men Slutningen! — Ja, det er jo aabenbart umuligt, at en Mand fra samme Embede kunde afstediges med en Deel af Indtægten som Pension og en anden Deel som Bartpenge; det maa altsaa virkelig være fra heterogene Stillinger.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegninger, Finantsministeriet vedkommende (Antegningsposter 1, 3, s. Anhang B. Sp. 131) vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

2) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegninger, Pensionsvæsenet vedkommende (Antegningsposter 2, 4, 7, 8, 12, 17, 19, s. Anh. B. Sp. 134) vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.